

Μπήκαμε για τα καλά στην πορεία προς το Πάσχα, μπήκαμε στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή αναζωσάμενοι την οσφύν ημών. Πορευόμαστε όλοι εμείς οι στρατοκόποι της ζωής προσπαθώντας να βρούμε το βαθύτερο νόημα της ζωής μας μέσα σε κείνες τις μακρόσυρτες ακολουθίες, μέσα από τα Μεγάλα Προκείμενα των κατανυκτικών Εσπερινών της Κυριακής που μιλούν για την ανάγκη να εξαρτηθούμε από το Θεό, να πιαστούμε από αυτόν όπως το παιδί από τον πατέρα, να ξαναβρούμε εκείνον το δικό μας μα και χαμένο Παράδεισο.

Στ' αλήθεια όμως, για μας τους ανθρώπους των αρχών του 21ου αιώνα τι έχει να πει η περίοδος της Μεγάλης Σαρακοστής; Μήπως το περιεχόμενό της εξαντλείται μονάχα στα πλαίσια της νηστείας, που κι αυτή, όταν γίνεται, γίνεται τυπικά και όχι ουσιαστικά; Υπάρχει κάτι διαφορετικό στη Μεγάλη Σαρακοστή που της δίνει ένα αλλιώτικο χρώμα; Κατ' αρχάς η Μεγάλη Σαρακοστή συμβολίζει την πορεία του καθενός από μας προς το Πάσχα και την Ανάσταση. Είναι απαραίτητο να θυμηθούμε τις φράσεις από ένα ωραίο τροπάριο της Εκκλησίας μας που ψάλλεται το βράδυ της Κυριακής των Βαΐων: «Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον πάθος τοις Αποστόλοις έλεγεν εν τη οδῷ. Ἰδοὺ αναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς κεκαθαρμέναις διανοίαις συμπορευθώμεν αὐτῷ καὶ συσταυρωθώμεν, καὶ νεκρωθώμεν δι' αὐτοῦ ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς. Ἴνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ. Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, καὶ συνανυψω ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνω

Ιερουσαλήμ, εν τη Βασιλεία των Ουρανών». Έτσι κι εμείς συμπορευόμαστε μ' Αυτόν κατά την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής (κι όλη τη ζωή μας) και συσταυρωνόμαστε μαζί του -πώς;- με το να νεκρώνεται το σώμα μας και η ψυχή μας από τις επιθυμίες του βίου, με το να σταυρώνουμε τα πάθη και τι αμαρτωλές επιθυμίες μας, με το να αγωνιζόμαστε να καθαρίσουμε τη διάνοιά μας από τους αμαρτωλούς λογισμούς και από κάθε τι που μας απομακρύνει από το Θεό.

Ταυτόχρονα, η Μεγάλη Σαρακοστή μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε την αξία του να ακολουθήσουμε τον Κύριό μας, που πάει να πει να τον εμπιστευθούμε, να του δώσουμε το τιμόνι της ζωής μας, να πιστέψουμε στη Πρόνοιά του, να τον αγαπήσουμε ευτρεπίζοντας τις λαμπάδες της ψυχής μας με το λάδι της αρετής και της ορθής πίστης προς αυτόν, με λίγα λόγια, με την προσπάθειά μας να ελκύσουμε τη χάρη και το έλεός Του!

Αυτή η αντίληψη για τη Μεγάλη Σαρακοστή είναι δύσκολο να εφαρμοσθεί στην εποχή μας, κι αυτό γιατί η πνευματικότητα συγκρούεται με ένα σωρό διαφορετικές αντιλήψεις για τη ζωή, συγκρούεται με τις βιοτικές μέριμνες που μας κατατράχουν, συγκρούεται με το πνεύμα της απόλαυσης και της κατανάλωσης, αλλά κυρίως της ευκολίας που βάζει στο περιθώριο κάθε σκέψη αγώνα, συγκρούεται με το πρακτικό πνεύμα των ημερών μας που δεν θέλει το πνεύμα, αλλά μονάχα την ύλη, συγκρούεται με τους ρυθμούς του κόσμου που δεν μπορεί να δεχτεί ότι το μήνυμα του Ευαγγελίου δεν είναι συμβιβασμός με την αμαρτία αλλά υπέρβασή της με τη Χάρη του Θεού!

Τι μένει λοιπόν σε όλους εμάς, πέρα από την εύκολη λύση της υποταγής στη μόδα του κόσμου ή στην τήρηση μιας επιφανειακής νηστείας από τροφές και της αίσθησης ότι έτσι κάναμε το χρέος μας; Μένει η λέξη «αντίσταση» και η λέξη «αγώνας», αντίσταση στο συρμό του κόσμου και αγώνας πνευματικός! Να προσπαθήσουμε εκτός από τη νηστεία της τροφής να νηστέψουμε και από την κατάκριση και τις αμαρτίες, να προσπαθήσουμε να παρακολουθήσουμε όσο γίνεται το πλούσιο λειτουργικό πρόγραμμα που τελείται αυτό το διάστημα στις Εκκλησίες μας, να προσευχηθούμε λίγο παραπάνω στο Θεό και να τον εμπιστευθούμε λίγο παραπάνω, να αγαπήσουμε λίγο περισσότερο το συνάνθρωπό μας, να ετοιμαστούμε όσο καλύτερα μπορούμε για το Πάσχα, να καθαρίσουμε την ψυχή μας με το λουτρό της μετανοίας, να ανεβούμε μαζί στην άνω Ιερουσαλήμ με τον Κύριό μας, να αναστηθούμε μαζί Του από την αμαρτία και να γευτούμε τα αγαθά της άλλης βιοτής, της αιωνίου!

Η Μεγάλη Σαρακοστή αποτελεί πάντοτε μια ευκαιρία να ξαναδούμε τον έσω άνθρωπο, τον κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Θεού. Αποτελεί μια ευκαιρία για όλους εμάς να ξεφύγουμε από την καθημερινότητα και τη ρουτίνα της ζωής μας και να έρθουμε σε κοινωνία με Αυτόν που τόσο μας αγάπησε! Ας είναι η φετινή Σαρακοστή η αρχή της πνευματικής μας αναγέννησης, η αφορμή για να αναστηθεί η αγάπη μας και η πίστη στο Θεό και το Πάσχα να μας βρει πνευματικά χριστοφόρους και να γευόμαστε το αληθινό νόημα της ζωής!

Πηγή: [ΑΓΙΑ ΜΕΤΕΩΡΑ](#)